

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

06 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Petru Moraru,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2014, în cauza penală în privința lui

Braila Serghei Vladimir, născut la 24 aprilie 1990, originar și domiciliat în sat. Mileștii-Mici, r-nul Ialoveni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 07.02.2011 – 30.12.2013 (prima instanță)

2. 24.01.2014 – 27.03.2014 (instanța de apel)

3. 03.07.2014 – 06.08.2014 (instanța de recurs ordinar).

Colegiul penal asupra recursului,

a C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 30 decembrie 2013, Braila Serghei a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an și în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 3 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 3 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 1 an.

Acțiunea civilă înaintată de Chihai Pavel a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt că, Braila Serghei la 06.11.2010, în jurul orei 02.00, conducînd automobilul de model „Mercedes 210 D”, cu n/î IL AZ 921, care era într-o stare tehnică bună, deplasîndu-se pe traseul Chișinău-Hîncești, manifestînd sineîncredere sporită, nu a tratat cu seriozitate conducerea mijlocului de transport, astfel a încălcat prevederile art. 39 (1) al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că, prealabil începerii deplasării reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicol trebuie să se asigure că, această manevră va fi în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic, cerințe ce au fost ignorate de Braila Serghei, care nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului și a tamponat lateral în partea stîngă din spate automobilul de model

„Mercedes C LK 320”, cu n/î S NW 7181, condus de Curmei Alexandru, care se deplasa în aceeași direcție pe prima bandă de deplasare. În urma tamponării, pasagerului automobilului de model „Mercedes 210 D”, Neagu Anastasia, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2957/D din 14.12.2010, i-au fost cauzate „fractura claviculei drepte în treimea medie cu deplasarea fragmentelor, excoriația pe articulația genunchiului drept, care condiționează o dereglare de lungă durată a sănătății și se califică ca vătămare corporală medie”.

Tot el, Braila Serghei, la 23.03.2011, în jurul orei 02.30, cu scopul comiterii unui act de huliganism, aflându-se în fața barului „Luminița” din sat. Mileștii-Mici, r-nul. Ialoveni, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând o vădită lipsa de respect față de societate, l-a numit cu cuvinte injurioase pe Chihai Pavel și i-a aplicat lovituri cu pumnul și picioarele în regiunea capului. Ulterior, Chihai Pavel a încercat să fugă pentru a evita acțiunile huliganice ale inculpatului, însă, acesta aflându-se la volanul automobilului său de model „BMW”, cu n/î C ZN 235, l-a urmărit pe străzile localității și l-a lovit cu partea frontală a automobilului în regiunea piciorului stâng, doborându-l la pământ, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 739/D din 29.03.2011 - vătămare corporală ușoară.

3. Sentința instanței de fond a fost atacată cu apel de avocatul Catană Eugeniu în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încetat procesul penal în privința lui Braila Serghei în baza art. 287 alin. (3) Cod penal și tragerea acestuia la răspundere contravențională, cu aplicare sancțiunii contravenționale și achitat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, invocând următoarele motive:

- probele administrate la dosar nu dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate;

- din declarațiile martorilor Gavrilan A., Agrici N., Vicol M., Braila A. și părții vătămate nu rezultă faptul că inculpatul l-a lovit pe Chihai Pavel cu picioarele în regiunea capului în barul „Luminița”, ultimii au ieșit afară întru aplanarea conflictului inițiat de Chihai Pavel;

- martorii nu au confirmat faptul că inculpatul l-a lovit pe Chihai P. cu partea frontală a automobilului în regiunea piciorului stâng;

- inculpatul nu a comis acțiuni de huliganism în loc public, astfel în acțiunile lui lipsește latura subiectivă a infracțiunii;

- de comiterea accidentului rutier se face vinovat Curmei A., deoarece acesta deplasându-se cu automobilul de model „Mercedes C LK 320” i-a întretăiat unghiul de deplasare a automobilului pe care îl conducea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2014, pronunțată integral la 29 aprilie 2014, a fost admis apelul avocatului Catană Eugeniu, casată parțial sentința primei instanțe, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care pedeapsa stabilită inculpatului Braila Serghei în baza art. 264 alin. (1), 287 alin. (3), 84 alin. (1) Cod penal, definitiv de 3 ani și 3 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 1 an, a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, în temeiul art. 90 Cod penal.

4.1. La adoptarea soluției sale, instanța de apel a statuat că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, a verificat și a stabilit cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și corect a încadrat

acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (1), 287 alin. (3) Cod penal, vinovăția acestuia fiind confirmată prin declarațiile părților vătămate Neagu A., Chihai P., a martorilor Neagu V., Vasilița C., Curmei Al., Castraveț V., Braila D., Chihai R., Agrici N., Chihai E., Gavrilan A., Braila A., Vicol M., cât și prin alte probe scrise administrate la dosar.

Totodată, instanța de apel a conchis că probele menționate supra, combat declarațiile inculpatului prin care ultimul susține că nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunilor incriminate, această metoda fiind aleasă întru evitarea răspunderii penale.

La fel, instanța a menționat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a dat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 84 și 90 Cod penal, contrar prevederilor art. 394 alin. (2) CPP, n-a motivat stabilirea pedepsei cu închisoare, precum și n-a soluționat chestiunea privind raționalitatea și rezonabilitatea condamnării inculpatului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate în baza art. 264 alin. (1) și 287 alin. (3) Cod penal.

În acest context, instanța de apel soluționând chestiunea cu privire la pedeapsă, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele atenuante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel a conchis că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare de 3 ani și 3 luni, fiind posibilă suspendarea condiționată a executării acesteia, în temeiul art. 90 Cod penal.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de procuror, la 28 mai 2014, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care se solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motivul blîndeții pedepsei aplicate inculpatului.

În motivarea cerințelor sale, a invocat că instanța de apel la individualizarea pedepsei inculpatului, în opinia recurentului, nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă neechitabilă pentru infracțiunile săvârșite.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, aceste temeuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Potrivit textului recursului, recurentul este de acord cu circumstanțele de fapt stabilite, însă, critică hotărîrea instanței de apel sub aspectul greșitei individualizări a pedepsei aplicate, însă, nu aduce argumente concrete în raport cu temeurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal menționează că, potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor

prevăzute de art. 427 CPP, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului. Această dispoziție legală definește natura juridică a recursului ca fiind o cale de atac devolutivă de drept.

Astfel, Colegiul penal reține că, criticele formulate de recurent, enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, prin care se susține că instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului a ignorat prevederile art. 61, 75 Cod penal, - instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1 și decizia instanței de apel în totul corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune.

Sancțiunea infracțiunilor imputate inculpatului și prevăzută de art. 264 alin. (1), 287 alin. (3) Cod penal, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de pînă la 300 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani și, respectiv, cu închisoare de la 3 la 7 ani.

Prin decizia recurată, pedeapsa stabilită inculpatului în baza art. 264 alin. (1) Cod penal de 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an și în baza art. 287 alin. (3) Cod penal de 3 ani închisoare, iar conform art. 84 alin. (1) Cod penal, definitiv de 3 ani și 3 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 1 an, a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, în temeiul art. 90 Cod penal.

Conform alin. (1) art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă, iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei.

Ținînd cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpat, iar instanța de apel just a conchis aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe termen de probă, deoarece careva interdicții la aplicarea acestei norme nu sînt prezente.

În opinia Colegiului penal, sînt nefondate alegațiile recurentului, precum că la individualizarea pedepsei inculpatului instanța de apel neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, că pedeapsa nu este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, or, în acest aspect, instanța de apel just a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luînd în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, că infracțiunile imputate inculpatului fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave și grave, de scopul pedepsei penale, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele atenuante ale cauzei, astfel fiind respectate în integritate dispozițiile art. 7, 61, 75 Cod penal, fapt ce au permis aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Reieşind din cele expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror şi, potrivit legii, decide inadmisibilitatea recursului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curţii Supreme de Justiţie

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curţii de Apel Chişinău, Constantin Miron, împotriva deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 27 martie 2014, în cauza penală în privinţa lui **Braila Serghei Vladimir**, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunţată integral la 08 august 2014.

Preşedinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguş

Petru Moraru